

Maya Angeleounun şeirləri

HƏYAT DƏRSİ

Hə, bax, bu dəfə də ölürəm:
Damarlarım tutulur,
sonra da yatmış körpələrin
bapbalaca ovucları kimi açılır.
Qədim məzarların xatirələri,
ətin çürüməyi,
qurd basmış bədən
məni çəkindirə bilmir
həyata meydan oxumaqdan.
Keçən illər
və qaçılmaz məğlubiyyətlər
üzümün dərin qırıqlarında yaşayırlar.
Gözlərimin parlaqlığını əlimdən alırlar,
mənse bu dəfə də ölürəm
həyatı belə sevdiyimə görə.

ƏVVƏLDƏN AXIRA

Yumşal ey zaman, məxmər kimi yumşal.
Əziz sevgilim yoldadı,
parılda var gücünlə, ey solğun günəş,
qızıldan miniklərini hazırla.

Yumşal ey külək, ipək kimi yumşal
Danışır hamıdan əziz sevgilim.
Susun quşlar, ey gümüş hülqumlar,
onun qızıl səsinə eşidəcəyəm.

Gəl ey ölüm, tez-bazar gəl,
qara kəfənim dalğalanır.
Sus ey qəlbim, ölüm kimi sus.
doğmaca yarım məndən ayrılır.

XATIRLAMAQ

Boz xəyalatlar dırmanır qollarıma,
mən təhdidləri görməzdən gələndə
və onlara yalan cavablar verəndə
zilləyirlər gözlərini gözlərimə.

Dini nəgməyə çevrilir dodaqlarımda
didilmiş xəritələr.
Mən daşlaşmış ümitsizliyin pəncəsindəyəm
və ruhumu qəddarlar dilim-dilim doğrayırlar.

GƏL. VƏ SEVGİLİM OL

Yollar iri maşınlarla doludu,
var sürətləri ilə naməlumluğa gedirlər.
İnsan yana bilən hər şeyin axırına çıxır,
bəzisi də həyatını dolayır bir qədəhin belinə.
Və sən hansı səmtə gedəcəyini bilmədən
oturub gözləyirsən.
Belədir, bilirəm.
Gəl. Və sevgilim ol.

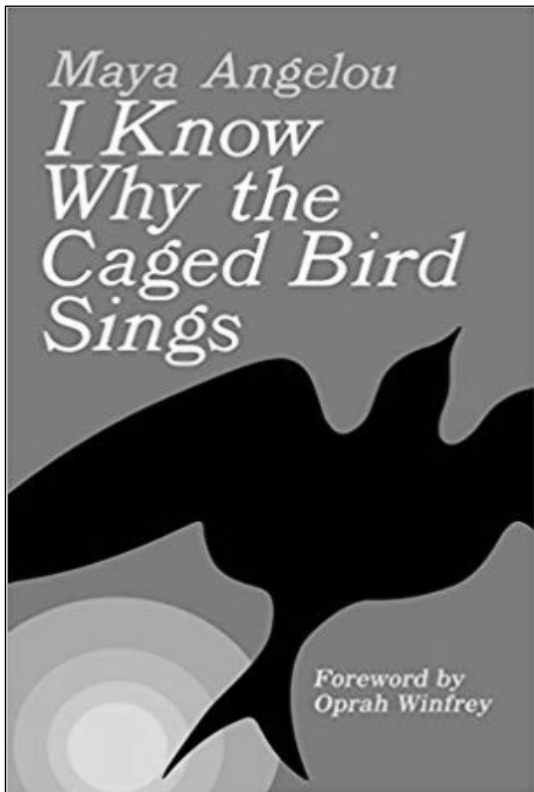
Bəzi kahinlər deyir ki,
sabah qiyamət günüdür,
bəzilərisə deyir ki,
hələ iki həftəmiz də var.
Qəzetlər “növbənöv”
bədbəxt xəbərlərlə dolub.
Və sən
hansı səmtə gedəcəyini bilmədən
oturub gözləyirsən.
Belədir, bilirəm.
Gəl. Və sevgilim ol.

İNAMSIZLIQ

Həqiqəti ala bilmədim yalanın əlindən,
başə düşə bilmədim xəyallarım gerçək idimi?
Ancaq birçə adam yanıtladı gümanımı, -
o da sən idin.
Üzünün bütün cizgilərinə toxunmuşdum
eşqin təmini dadmışdım
və hazır idim bəlalərinə cavab verməyə.
Tilsimli sözlərinlə alt-üst olmuşdum,
ağlım çoxdan çıxmışdı başımdan.

TƏK-TƏNHA

Dünən gecə uzanıb düşünürdüm:
Suyun heç vaxt susuzlamaqdadığını

və çöreyin heç kimə möhtac olmadığını.
Görəsən, özümə sığınmağa bir yer tapa bilərəm?
Birçə fikir gəldi ağlıma:
və qətiyyənlə yanılmamışam:
Heç kim,
heç kəs
tək baş saxlaya bilməz burda?

Tənha, tək-tənha
heç kəs,
heç bir Allah bəndəsi
baş saxlaya bilməz burda?

Bəzi cibidolular var,
amma qıymazlar pullarına.
İfritələr kimi gəzirlər arvadları.
Daşlaşmış qəlblərinin şəfa tapmaq üçün
“bahalı” həkimlərə gedirlər.
Amma heç kim,
yox, yox, heç kim
tək baş saxlaya bilməz burda?

Tənha, tək-tənha,
heç kəs,
heç bir Allah bəndəsi
baş saxlaya bilməz burda?

Əgər diqqət kəsilsən,
mən hər şeyi sənə danışacağam:
Fırtına buludları bir yerə cəm olur:
tufan qopmaq üzrədir.
Adəmoğlu iztirab mənəgənəsindədir:
Eşidirəm, iniltiləri gəlir qulağıma.
Çünki heç kəs,
hətta heç kim
tək baş saxlaya bilməz burda?

Tənha, tək-tənha,
heç kəs,
heç bir Allah bəndəsi
baş saxlaya bilməz burda?

ELAN

Zəngi bas,
yeməyi hazırla,
gümüş medalı as boynuna.
Ev sahibi qapını döyür,
kirayə pulunu düzəltmişəm,
verəcəyəm bir az sonra.

İşıqları söndür,
nəfəs alma,
ürəyimi qoy ovuclarına.
Qovulmağımdan cəmi iki həftə keçib,
artıq kirayə pulunu ödəməyin vaxtı çatıb.

NYU-YORKDA YUXUDAN OYANMAQ

Pərdələr küləyə sinə gərir,
uşaqlar yuxularında mələklərlə
dəyiş-düyüş edirlər xəyallarını,

bütün şəhər özünü sürüyür
metro stansiyalarında.
Mənse bir təhlükə işarəsinə,
“müharibə başlayacaq”
dedi-qodusuna yuxudan oyanıram,
dan yeli sökülənə qədər uzanıram,
nə halımı soruşan var,
nə də bir maraqlanan.

QADIN İŞİ

Uşaqlara baxmalıyam,
çoxlu pal-paltar var yumağa,
döşəməni silməliyəm,
gərək toyuğu da qızardam,
uşağın altını dəyişməliyəm,
əlimə baxan acları doyurmalıyam,
bağçadan otları yolmalıyam,
köynəklər mütləq ütülənməli idi,
uşaqların əynini geyindirməliyəm,
uzanan otları yolmaq vaxtı idi,
komamı da təmizləməliyəm,
hələ gedib xəstələrə də baxacam,
sonra da tarladan pambıq yığacam.

DEYİRLƏR Kİ

Biri maraqlanıb soruşur ki,
mənim kimi ağıllı-kamallı bir qız
niyə özünə düz-əməlli bir iş tapıb,
normal maaşa işləmir,
ona xırdalıqlarına qədər başa salıram ki,
lap balacalar belə
adam kimi yaşaya bilməz burda
pul qazanmasa.

Maraqlanıb soruşur ki,
səni niyə bir həftədi gözləyirəm,
amma mənə nələr elədiyini deməyə
sözlərin gücü çatmır.
Suların, sellərin axışı var sənə yerləşində -
bunları danışırıram onlara.
Nə hissləri keçirdiyimi o dəqiqə bilir -
gözücu üzümə baxmaqla.

NAĞİL

Həmişə qorxardı kişilərdən,
ən çox da gecələrin sövq elədiyi
günahdan və kef-damaqdan.
Nə vaxt ki, bir yataq görürdü
o saat beynindəki kilid
şaqqiltıyla bağlanırdı.

Qaşlarını çatdı
və birçə nəzərlə bağladı
o açar dəşiyini.
Çalın-çarpaz bir zəncir asdı qapısına -
fikrini möhürlədi.

Sümükləri tapıldı
hardasa otuz il sonra.
Yerində maşın dayanacağı
tikmək üçün evini uçurdanda.

Ölüm səbəbini sənədləşdirdilər:
dozasından artıq insanlıq.

EVLƏRİNƏ QAYITDILAR

Evlərinə qayıtdılar - arvadlarının yanlarına.
Dedilər ki, mənim kimi bir adamı
heç vaxt tanımayıblar.
Amma... Qayıtdılar evlərinə...

Mənə dedilər ki, “evin nə yaxşı təmizdir”,
dilimin şirinliyindən dəm vurdular,
Aydındır: bir az da sirli görünmüşəm gözlərinə.
Amma... Qayıtdılar evlərinə...

Bütün kişilər tərif yağdırdılar mənə:
“necə gözəl gülüşüm, ağlım və yancaqlarım var”.
Yenə də birçə gecə keçirdilər mənimlə, ya da iki.
Amma...

Tərcümə edən:
Fərid Hüseyn

14 mart 2020

WWW.KASPI.AZ

TƏRCÜMƏ
11